RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 66.656 van 9 juni 1997
in de zaak A. 67.344/X-7251.

In zake : Nathalie DERYCKERE,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en E. EMPEREUR,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. van DIEVOET,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Koningsstraat 15.

D E V O O R Z I T T E R V A N D E Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Nathalie DERYCKERE op 29 januari 1996 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 16 november 1995 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening, waarbij de door verzoekster ingediende bouwaanvraag (regularisatie) voor het heropbouwen van een woning gelegen aan de Vitseroelstraat, 19 te Ternat, op een perceel kadastraal bekend sectie B nrs. 359h, 357d en 358d, onontvankelijk wordt verklaard;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur J. BOVIN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 28 februari 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 april 1997, op welke datum de zaak is uitgesteld tot de openbare terechtzitting van 23 april 1997 om 14.00 uur, datum waarop de zaak in voortzetting is uitgesteld tot de terechtzitting van 27 mei 1997 voor het advies van de Eerste Auditeur;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. GHYSELS, die verschijnt voor verzoekster, en van Advocaat M. van DIEVOET, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur J. BOVIN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de aanvraag van 23 januari 1993 van verzoekster voor het verbouwen van een éénge-zinswoning te Ternat, Vitseroelstraat 19, bij besluit van 24 juni 1994 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ternat werd geweigerd wegens de ligging in natuurgebied waarin "de verbouwing van een oude hoeve tot ruime woongelegenheid" niet kan worden toegelaten; dat het collegebesluit voorts overweegt dat krachtens het besluit van 15 maart 1989 van de Vlaamse

Executieve afwijkingen van de voorschriften van een gewestplan, zoals bedoeld in artikel 45, § 2, vierde tot achtste lid, van de wet op de stedebouw, niet kunnen worden toegestaan indien de grond gelegen is in een natuurgebied; dat verzoekster op 28 juni 1993 een bouwaanvraag heeft ingediend voor werken en handelingen van geringe omvang, met name voor "herstelling, in stand houding en onderhoudswerken. Vervanging van dakkepers en houtwerk met behoud van bestaande dakpannen. Vernieuwen van vensters en deuren"; dat deze aanvraag bij besluit van 30 juni 1993 van het college van burgemeester en schepenen werd ingewilligd; dat verzoekster op 22 april 1994 een "regularisatieaanvraag woning" (nieuwbouw of volledige wederopbouw) heeft ingediend, welke achtereenvolgens werd geweigerd bij besluit van 6 juli 1994 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ternat en bij besluit van 7 maart 1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant; dat verzoekster op 29 maart 1995 een derde bouwaanvraag heeft ingediend voor het "herbouwen van een woning" welke bij het bestreden besluit van 16 november 1995 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening onontvankelijk werd verklaard; dat bedoeld besluit overweegt :

> "Overwegende dat de aanvraag tot het regulariseren van de heropbouw van de woning in het natuurgebied werd ingediend op 22 april 1994, dus na 22 augustus 1993; dat bijgevolg geen toepassing kan gemaakt worden van het decreet van 13 juli 1994, houdende wijziging van artikel 87 van de wet van 29 maart 1962, houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw;
>
> Gelet op het gunstig advies van het college van burgemeester en schepenen van Ternat, uitgebracht in zitting van 18 april 1995;
>
> Overwegende dat de grond volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 maart 1977, gelegen is in het natuurgebied;
>
> Overwegende dat het college van deskundigen in zitting van 6 september 1995 het volgende advies heeft verleend :

’Toepassing van het decreet van 13 juli 1994 houdende wijziging van artikel 79 van de Stedebouwwet (mini-decreet) artikel 2 overgangspunt b - weigering ingevolge het decreet van 23 juni 1993.

De aanvraag tot het regulariseren van de heropbouw van de woning in het natuurgebied werd ingediend op 22 april 1994.

Dit is na 22 augustus 1993.

Het College van Deskundigen adviseert unaniem de onontvankelijkheid’";

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat het eerste middel is ontleend aan de schending van artikel 79 van de stedebouwwet, zoals gewijzigd bij het decreet van 13 juli 1994, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van artikel 13 van het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de openbaarheid van bestuursdocumenten en van de materiële motiveringsplicht,

doordat de bestreden beslissing geen eigen motivering bevat en slechts het beschikkend gedeelte van het advies van het college van deskundigen in zitting van 6 september 1995 weergeeft en het advies van het college van burgemeester en schepenen gunstig is,

terwijl elke administratieve overheid de wettelijke plicht heeft zich een eigen oordeel te vormen over de bouwaanvraag en op grond van deze opvatting en met aanduiding van deze opvatting beslist over de vergunningsaanvraag,

zodat de bestreden beslissing, door louter het advies van het college van deskundigen over te nemen zonder een eigen motivering te bevatten en dus zonder uit te leggen waarom geen rekening werd gehouden met het gunstig advies van het college van burgemeester en schepenen, de in het middel aangehaalde bepalingen en beginselen schendt;

Overwegende dat in het bestreden besluit de minister de redenen van het advies van het college van deskundigen van 6 september 1995 dat tot de onontvankelijkheid van de bouwaanvraag besluit, tot de zijne maakt door te overwegen "dat de aanvraag tot het regulariseren van de heropbouw van de woning in het natuurgebied werd ingediend op 22 april 1994, dus na 22 augustus 1993, dat bijgevolg geen toepassing kan gemaakt worden van het decreet van 13 juli 1994 houdende wijziging van artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw"; dat deze redenen aangeven waarom het gunstig advies van het college van burgemeester en schepenen niet werd gevolgd; dat bedoeld advies overigens uitsluitend is gesteund op de overweging dat er tijdens het openbaar onderzoek geen bezwaarschriften werden ingediend; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat het tweede middel luidt als volgt :

> "Tweede middel, genomen uit de schending van artikel 190 van de Gecoördineerde Grondwet, van de artikelen 22 en 84 van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, van de artikelen 13 en 10 van de Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw, van artikel 56 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het taalgebruik in bestuurszaken, van artikel 79 van de Stedebouwwet en uit de afwezigheid van de rechtens vereiste feitelijke en juridische grondslag,

doordat verwerende partij in de 7e alinea van het bestreden besluit uitdrukkelijk verwijst naar het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse en vervolgens de aanvraag van verzoekende partij onontvankelijk verklaart op grond van het decreet van 13 juli 1994 houdende wijziging van artikel 79 van de Stedebouwwet, dat het bestaan van een geldig en verbindend gewestplan veronderstelt, nu het de afwijkingsmogelijkheden van het gewestplan bepaalt,

terwijl, eerste onderdeel, geen wet, decreet, besluit of verordening van algemeen, provinciaal of gemeentelijk bestuur verbindend is dan na te zijn bekendgemaakt in de vorm bij de wet bepaald (art. 190 Gecoördineerde Grondwet en art. 22 Bijzondere Wet 8 augustus 1980) en het koninklijk besluit of besluit van de Vlaamse Regering waarbij een gewestplan wordt vastgesteld pas in werking treedt 15 dagen na de bekendmaking hiervan bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad, waarin tegelijk het advies van de Commissie van Advies wordt overgenomen. Binnen dezelfde termijn zendt de Gouverneur het gewestplan naar iedere gemeente die bij het plan betrokken is. De Gouverneur maakt door aanplakking bekend dat het plan in elk gemeentehuis voor eenieder op volledige wijze ter inzage ligt (artt. 10, 13 en 13bis Stedebouwwet).

terwijl, tweede onderdeel, koninklijke besluiten worden gesteld in het Nederlands en in het Frans en bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad de Nederlandse tekst tegenover de Franse (art. 56 Gecoördineerde Taalwetten) en de besluiten van de Vlaamse Regering worden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad met een vertaling in het Frans (art. 84 Wet 8 augustus 1980),

zodat, het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgestelde gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, dat niet op de wijze van de in het middel aangehaalde bepalingen is bekendgemaakt, nl. in het B.S. en door neerlegging van het volledig gewestplan in elk gemeentehuis van het plangebied, niet door de Gemeenschapsminister kon worden toegepast zonder de in het middel aangehaalde bepalingen en in het bijzonder de artt. 190 van de Gecoördineerde Grondwet en 22 van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 te schenden.

Toelichting

1. Reeds verscheidene malen hebben vaststellingen, gedaan ten gemeentehuize van één van de gemeenten van het gewest Halle-Vilvoorde-Asse aangetoond dat het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse op onvolledige wijze werd bekendgemaakt en derhalve niet tegenstelbaar is.

Zo kan verwezen worden naar de vaststellingen van landmeter DE LANNOY en gerechtsdeurwaarder VERREZEN op het gemeentehuis van de gemeente Londerzeel (zie de brief van de landmeter dd. 2 september 1992 en het proces-verbaal van vaststelling dd. 28 augustus 1992).

Evenmin blijkt in het gemeentehuis van Ternat de volledige set bestemmingskaarten ter inzage te liggen en kon slechts kaartblad 31/1 en 31/2 getoond worden. Evenmin lagen de orthofotoplannen of de kaarten van het ontwerp-gewestplan ter inzage.

Er dient wel in het bijzonder de aandacht op gevestigd te worden dat in geen van beide gemeenten niet alleen de orthofotoplannen niet ter inzage lagen, maar dat ook de originele bestemmingskaarten niet ter inzage lagen.

Bovendien bestaan de plannen van aanleg uit grafische en niet-grafische voorschriften. De artikelen 10 en 13 maken terzake geen onderscheid, zodat ook de niet-grafische voorschriften ter inzage dienen te liggen. Van de niet-grafische voorschriften is er helemaal geen sprake in de vaststellingen.

Men mag na ettelijke jaren, na veelvuldige arresten van de Raad van State en na instructies van de Gouverneur toch wel verwachten dat intussen voor alle besturen voldoende bekend is hoe de artikelen 10 en 13 van de Stedebouwwet correct moeten worden toegepast.

2. Bij artikel 100 van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 werd een artikel 13bis ingevoegd in de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw. Krachtens deze nieuwe bepaling dienen ten gemeentehuize slechts de normatieve delen van een gewestplan ter inzage van het publiek te worden gelegd. De Vlaamse regering bepaalt welke delen van het plan normatief zijn.

Artikel 75, § 3 van de Stedebouwwet, gewijzigd bij artikel 108 van het decreet van 22 december 1993, bepaalt dat voormeld artikel 100 ook van toepassing is op de gewestplannen die definitief zijn vastgesteld vóór 1 januari 1994.

De normatieve delen van de gewestplannen werden aangeduid bij Besluit van de Vlaamse regering van 23 februari 1994 houdende bepaling van de normatieve en niet-normatieve delen van het definitief vastgesteld gewestplan, als zijnde 'de gegevens bedoeld in artikel 12, eerste lid, 2° en 3° en tweede lid van dezelfde wet'.

De voormelde bepalingen van artikel 12 van de Stedebouwwet luiden :

'2° de maatregelen van aanleg, vereist om te voldoen aan de economische en sociale behoeften van het gewest;

3° de maatregelen ter verbetering van het net der voornaamste verkeerswegen.

Het kan eveneens bevatten :

1° algemene voorschriften van esthetische aard;

2° geheel of ten dele de zaken die in een gemeentelijk plan zijn opgenomen overeenkomstig de navolgende opsomming'.

Hiermede worden de bestemmingsplannen van de gewestplannen bedoeld.

Zoals uit de hierboven aangehaalde vaststellingen blijkt, ontbreken echter niet enkel de orthofotoplannen, maar liggen ook de bestemmingskaarten van het definitief vastgesteld gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse niet ter inzage in de gemeentehuizen van Londerzeel en van Ternat. De 'normatieve' delen van het gewestplan ontbreken dus ook.

3. Artikel 10 wijkt gedeeltelijk af van de gemeenrechtelijke regeling voor de bekendmaking van koninklijke besluiten. Deze afwijking betreft enkel de omvang van de te publiceren tekst. Niettegenstaande de koninklijke besluiten die de gewestplannen vaststellen het algemeen van de burgers aanbelangen, mogen zij bij uittreksel bekendgemaakt worden in het Belgisch Staatsblad.

Artikel 10 doet bijgevolg geen afbreuk aan de bepalingen inzake het taalgebruik bij de bekendmaking. Bepalingen die tot de openbare orde behoren.

Bovendien stelt artikel 10 uitdrukkelijk dat in de bekendmaking bij uittreksel het advies van de commissie van advies dient te worden overgenomen.

Het advies van de Commissie van advies voor het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse werd niet in de bekendmaking bij uittreksel zelf opgenomen, zoals de wet voorschrijft, maar werd in een bijlage tot het Belgisch Staatsblad gepubliceerd.

Maar er is meer. Het advies van de Commissie van Advies maakt deel uit van de bekendmaking bij uittreksel, zodat de bepalingen van de taalwetgeving, die van openbare orde zijn, eveneens van toepassing zijn op dit advies. Welnu, er is geen authentieke Franse tekst van het advies gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad. Dat de publicatie in het Nederlands en in het Frans dient te gebeuren wordt niet betwist, vermits de andere delen van het uittreksel wel degelijk in het Nederlands en in het Frans, de ene tekst tegenover de andere werden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

Ook in de bepaling die stelt dat besluiten die uitsluitend het Nederlandse of het Franse taalgebied betreffen kan voor deze gebrekkige publicatie geen rechtvaardiging worden gevonden. Het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse betreft immers niet uitsluitend het Nederlandse taalgebied, maar betreft ook gemeenten met een gemengd taalstatuut.

Trouwens overeenkomstig artikel 84 van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 moet van de bekendmaking bij uittreksel nog steeds een Franse vertaling gepubliceerd worden in het Belgisch Staatsblad. Het enige verschil is dat bij de publicatie van de huidige wijzigingen van het gewestplan er geen authentieke Franse tekst meer is, enkel een vertaling.

4. Bij gebreke van een tegenstelbaar gewestplan, had de aanvraag derhalve moeten behandeld worden alsof geen gewestplan bestond en kon evenmin het Decreet van 13 juli 1994 toegepast worden. Dit decreet voorziet immers in een aantal afwijkingsmogelijkheden van het gewestplan en in een stricte overgangsregeling en vooronderstelt derhalve het bestaan van een geldig en tegenstelbaar gewestplan";

Overwegende dat het door verzoekster voorgelegde proces-verbaal van 28 augustus 1992 en de brief van 26 januari 1996 van Landmeter DE LANNOY in de huidige stand van de rechtspleging betekenen dat de erin genoemde documenten op dat ogenblik niet ter inzage werden gegeven, niet dat het gewestplan niet behoorlijk ter inzage werd gelegd;

Overwegende dat artikel 10, eerste lid, van de stedebouwwet, bepaalt :

"Het koninklijk besluit treedt in werking vijftien dagen na de bekendmaking ervan bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad, waarin tegelijk het advies van de Commissie van advies wordt overgenomen. (...)";

Overwegende dat artikel 10, eerste lid, van de stedebouwwet niet oplegt dat het advies van de commissie van advies "in de bekendmaking bij uittreksel zelf" moet worden gepubliceerd, doch enkel dat dit advies tegelijk met de bekendmaking bij uittreksel van het gewestplan in het Belgisch Staatsblad moet worden overgenomen;

Overwegende dat het koninklijk besluit van 7 maart 1977 houdende vaststelling van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse bij uittreksel werd bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 15 april 1977; dat in een bijlage tot het Belgisch Staatsblad van dezelfde datum het advies van de commissie van advies voor de streek Vlaams Brabant over dit gewestplan integraal werd bekendgemaakt; dat door een integrale publicatie van dit

advies in een bijlage tot het Belgisch Staatsblad van dezelfde datum aan het wettelijk vereiste is voldaan;

Overwegende dat artikel 56, § 1, eerste lid, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het taalgebruik in bestuurszaken bepaalt :

> "Art. 56. § 1. De koninklijke en ministeriële besluiten worden gesteld in het Nederlands en in het Frans.
> Zij mogen echter eentalig zijn wanneer zij uitsluitend betrekking hebben hetzij op de Nederlandse of op het Franse taalgebied, hetzij op een van de taalkaders of rollen van de diensten bedoeld in de artikelen 39 tot 47";

Overwegende dat het beheersingsgebied van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse in het Nederlandse taalgebied is gelegen; dat artikel 56, § 1, tweede lid, geen bijzondere regelen bepaalt met betrekking tot gemeenten met een speciale taalregeling; dat het gewestplan evenals het koninklijk besluit dat het vaststelt, op rechtmatige manier uitsluitend in het Nederlands is gesteld;

Overwegende dat de bekendmaking van het advies van de commissie van advies voor de streek Vlaams-Brabant geen deel uitmaakt van de bekendmaking van het koninklijk besluit tot vaststelling van het gewestplan bij uittreksel, maar een afzonderlijke bekendmaking is, welke wordt opgelegd ingevolge de uitdrukkelijke bepaling van artikel 10, eerste lid, van de stedebouwwet; dat geen tekst bepaalt dat de publicatie van dit advies ook in het Frans dient te geschieden; dat dit advies op rechtmatige wijze alleen in het Nederlands bekendgemaakt werd;

Overwegende dat het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse werd vastgesteld bij koninklijk besluit

van 7 maart 1977 en bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 15 april 1977, tegelijk met het advies van de commissie van advies voor de streek Vlaams Brabant in een bijvoegsel tot het Belgisch Staatsblad van dezelfde datum; dat geen schending van artikel 84 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen voorhanden lijkt;

Overwegende dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat het derde middel is ontleend aan de schending van de artikelen 2, 12 en 13 van de stedebouwwet,

doordat de bestreden beslissing steunt op de bestemming natuurgebied die door het bij koninklijk besluit van 7 maart 1977 vastgesteld gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse aan de betrokken grond is gegeven,

terwijl een gewestplan slechts bestemmingen kan opleggen in zover die worden aangegeven op grond van een juiste bestaande toestand en dit zowel in rechte als in feite,

zodat, nu het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse aan het betrokken perceel de bestemming natuurgebied geeft, daar waar de voorliggende gebieden op het grondgebied van de gemeente Asse, die één ruimtelijk geheel uitmaken met het betrokken gebouw, in landbouwgebied werden gelegd en dit alles is gebeurd op grond van een stafkaart uit 1969 zonder dat het feitelijk gebruik en de juridische toestand van het gebouw is nagegaan, de in het middel aangehaalde bepalingen schendt;

Overwegende dat in haar nota de verwerende partij antwoordt :

"Overwegende dat verzoekster uitgaat van de redenering dat de gewestplannen dienen aangepast te worden aan de feitelijke toestand, en dat daaruit zou moeten blijken dat de woning van verzoekster één

ruimtelijk geheel vormt met de voorliggende gebieden van de gemeente Asse.

Dat gewestplannen echter geen bevestiging zijn van bestaande toestanden. Dat een gewestplan integendeel maatregelen van aanleg en algemene bestemming bepalen die bij het verlenen van vergunningen dienen in aanmerking genomen te worden.

Dat deze stelling eveneens wordt verwoord in het arrest van de Raad van State van 9 mei 1994 nr. 53.176.

Dat daarenboven het gebouw van verzoekster niet in een gebied ligt dat een ruimtelijk geheel vormt met de andere gebouwen, vermits de woning van verzoekster afgelegen ligt in een gebied dat een natuurgebied is.

Dat het middel niet ernstig is";

Overwegende dat verzoekster niet betwist dat haar woning op de kaarten van het gewestplan staat opgetekend; dat niet kan worden aangenomen dat de overheid geen correct inzicht heeft kunnen verwerven bij haar beoordeling van de plaatselijke toestand; dat voor het overige de verwerende partij terecht stelt dat een gewestplan geen bevestiging van bestaande toestanden is, maar een instrument om de ruimtelijke ordening voor de toekomst vast te stellen; dat het gewestplan dus ook toekomstgerichte bestemmingen kan vastleggen; dat de bewering van verzoekster dat haar gebouw niet in een natuurgebied kon worden gelegd, gelet op de woonbestemming, minstens agrarische bestemming, niet relevant is; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat het vierde middel is ontleend aan de schending van artikel 79, b) van de overgangsregeling van de stedebouwwet, zoals gewijzigd bij het decreet van 13 juli 1994, van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 13 van het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de openbaarheid van bestuursdocumenten, en van de materiële motiveringsplicht, en uit de afwezigheid van de rechtens vereiste feitelijke en juridische grondslag,

doordat de bestreden beslissing de bouwaanvraag onontvankelijk verklaart op grond van het advies van het college van deskundigen, waarin gesteld wordt dat de aanvraag werd ingediend op 22 april 1994, zijnde na 22 augustus 1993, datum van inwerkingtreding van het decreet van 23 juni 1993, hoewel voor 22 augustus 1993 wel degelijk een aanvraag was ingediend,

terwijl artikel 79, punt b), van de overgangsregeling van de stedebouwwet bepaalt dat een aanvraag op grond van de overgangsregeling kan worden ingediend voor een perceel waarvoor een aanvraag voor het herbouwen van een zonevreemde woning werd ingediend voor 22 augustus 1993,

zodat de bestreden beslissing, door de bouwaanvraag onontvankelijk te verklaren op grond van de overweging in het advies van het college van deskundigen dat geen aanvraag werd ingediend voor 22 augustus 1993, de in het middel aangehaalde bepalingen en beginselen schendt;

Overwegende dat in haar nota de verwerende partij antwoordt :

> "Overwegende dat artikel 79, punt b) van de overgangsregeling als volgt luidt :
> ’Komen in aanmerking voor het verlenen van een vergunning, indien voor 31 maart 1995 een bouwaanvraag wordt ingediend voor de percelen :
> ...
> b) waarvoor een aanvraag voor het herbouwen van een zonevreemde woning werd ingediend voor 22 augustus 1993 en waarvoor gelet op de bepalingen van het decreet van 23 juni 1993 houdende wijziging van artikel 79 van de Stedebouwwet geen vergunning is verleend of kan worden verleend’.
> Dat bijgevolg om van de toepassing van de bepalingen van artikel 79 van de overgangsregeling te kunnen genieten drie voorwaarden dienen voldaan te zijn, met name dient
> - de bouwvergunning ingediend te zijn voor 31 maart 1995 voor percelen waarvoor een aanvraag voor het herbouwen van een zonevreemde woning werd ingediend voor 22 augustus 1993
> - en waarvoor gelet op de bepalingen van het decreet van 23 juni 1993 houdende wijziging van artikel 79

van de Stedebouwwet geen vergunning is verleend of kan worden verleend.

Dat door verzoekster drie bouwaanvragen werden ingediend zijnde de eerste bouwaanvraag van 18 maart 1993, de tweede bouwaanvraag van 24 juni 1993 en een derde bouwaanvraag van 24 maart 1995, die echter door het besluit van de Vlaamse Minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening onontvankelijk werd verklaard.

Dat aan de eerste voorwaarde is voldaan vermits de derde bouwaanvraag werd ingediend op 24 maart 1995.

Dat aan de tweede voorwaarde voldaan is ongeacht of men de eerste bouwaanvraag van 18 maart 1993 of de tweede bouwaanvraag van 24 juni 1993 in aanmerking neemt.

Dat echter niet aan de derde voorwaarde is voldaan vermits de eerste bouwaanvraag van 18 maart 1993 niet werd toegekend wegens de ligging van het gebouw in een natuurgebied en vermits de bouwaanvraag van 18 maart 1993 werd geweigerd op grond van het decreet van 13 juli 1994 dat het decreet van 23 juni 1993 tot wijziging van artikel 79 van de Stedebouwwet vervangt.

Dat bijgevolg geen bouwvergunning werd geweigerd op basis van de bepalingen van het decreet van 23 juni 1993 houdende wijziging van artikel 79 van de Stedebouwwet";

Overwegende dat, in tegenstelling tot hetgeen verzoekster stelt, niet blijkt dat zij vóór 22 augustus 1993 een aanvraag voor het herbouwen van een zonevreemde woning had ingediend waarvoor, gelet op de bepalingen van het decreet van 23 juni 1993 houdende wijziging van artikel 79 van de stedebouwwet, geen vergunning is verleend of kan worden verleend; dat de bouwaanvraag van 23 maart 1993 op 24 juni 1993 werd geweigerd, niet op grond van de bepalingen van het decreet van 23 juni 1993, die op dat ogenblik nog niet in werking waren getreden, maar op grond van de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Executieve van 15 maart 1989 houdende bepaling van de gebieden van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen waarbinnen afwijkingen in verband met het verbouwen, het herbouwen of het uitbreiden van bestaande vergunde gebouwen niet of slechts gedeeltelijk kunnen worden toegestaan; dat de bouwaanvraag van 28 juni 1993 evenmin nuttig kan worden

ingeroepen, aangezien de gevraagde vergunning bij besluit van het college van burgemeester en schepenen van 30 juni 1993 werd afgegeven; dat de commissie van deskundigen zich terecht lijkt te hebben gesteund op de aanvraag van 22 april 1994;

Overwegende dat het middel geen ernstig middel is;

Overwegende dat mondeling ter terechtzitting een nieuw middel wordt aangevoerd; dat verzoekster betoogt dat de bestemmingskaarten van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse enkel de handtekening dragen van een staatssecretaris en dat de handtekeningen van de minister en van de Koning ontbreken;

Overwegende dat de verwerende partij terecht opwerpt dat in kort geding enkel de middelen van het verzoekschrift worden onderzocht en dat een nieuw middel, het weze van openbare orde, niet in aanmerking kan worden genomen; dat het middel niet ontvankelijk is;

Overwegende dat niet voldaan is aan de eerste voorwaarde opgelegd door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen juni 1900 zevenennegentig, door :

Mevr. M. VRINTS, kamervoorzitter,
S. DOMS, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **M. VRINTS.**